

плътна, и стоеше винаги зад нея. Стената бе гладка и представителна. Толкова гладка, че хората се плъзгаха и се връщаха назад. Толкова представителна, че минаваше за надменен. Това беше смесица от вътрешно спокойствие, увереност, убийствена учтивост, изящно и остро чувство за хумор, строга логика и вечно готови за микроскопа очи. Тези, които се допираха до стената му, можеха да усетят неговата топлина. Не зная дали някой е усетил всичко, което той правеше за хората. Книгите му са една от вратичките в стената.